

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

26 MAART 1987

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen, ondertekend te 's Gravenhage op 14 november 1984

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De laatste decennia werden gekenmerkt door een aanzienlijke uitbreiding van de industriële activiteit. Die expansie ging onder meer gepaard met een concentratie van bedrijven op bevoorrechte plaatsen die ongelukkig vaak oorzaak van potentiële gevaren zijn voor de veiligheid van de burgers.

De middelen die kunnen worden aangewend ter bestrijding van eventuele ongevallen dienden dan ook ontwikkeld te worden zowel op kwalitatief als op kwantitatief gebied.

De lokale middelen zijn echter niet altijd toereikend en het is ten eerste wenselijk dat spoedig een beroep kan worden gedaan op andere hulpdiensten die beter voorzien zijn van personeel en materieel, ook al zijn die diensten gevestigd op het grondgebied van een aangrenzende Staat.

Er bestaat trouwens een werkelijke onderlinge hulpverlening tussen Staten wanneer zich catastrofes voordoen die een nationale omvang hebben. Men denke slechts aan de grote uiting van solidariteit, bij voorbeeld, tijdens de aardbevingen in Italië.

Al wordt in dergelijke omstandigheden het begrip grens op de achtergrond geschoven, toch doen zich talrijke problemen voor op juridisch zowel als op administratief gebied zodra de openbare hulpdiensten van een land op het grondgebied van een ander land optreden.

Een eerste etappe in de oplossing van die problemen werd afgelegd door de Overeenkomst ondertekend tussen ons land en het Groothertogdom Luxemburg omtrent de onderlinge bijstand inzake civiele bescherming, goedgekeurd door de wet van 31 januari 1978.

Vervolgens werden soortgelijke overeenkomsten ondertekend met de Regering van de Franse Republiek en met de Bondsrepub-

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

26 MARS 1987

PROJET DE LOI

portant approbation de la convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas sur l'assistance mutuelle dans la lutte contre les catastrophes et les accidents, signée à La Haye le 14 novembre 1984

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les dernières décennies ont été marquées par une expansion considérable de l'activité industrielle. Cette expansion s'est notamment accompagnée d'une concentration d'entreprises dans des lieux privilégiés qui sont souvent, malheureusement, source de dangers potentiels mettant en cause la sécurité des citoyens.

Les moyens à mettre en œuvre pour combattre d'éventuels accidents ont du, dès lors, évoluer, tant sur le plan qualitatif que quantitatif.

Mais les moyens locaux ne sont pas toujours suffisants et il est hautement souhaitable qu'il puisse être rapidement fait appel à d'autres services de secours, mieux pourvus en personnel et en matériel, quand bien même ces services seraient situés sur le territoire d'un Etat limitrophe.

Par ailleurs, il existe une réelle entraide entre Etats lorsque se produisent des catastrophes d'une ampleur nationale. Il n'est que de songer au grand élan de solidarité qui s'était manifesté, par exemple, lors des tremblements de terre en Italie.

Si, en pareilles circonstances, le concept de frontière est relégué au second plan, il n'en reste pas moins que se posent de multiples problèmes tant juridiques qu'administratifs dès lors que les services publics de secours d'un pays interviennent sur le territoire d'un autre.

Une première étape dans la solution de ces problèmes a été franchie par l'Accord signé entre notre pays et le Grand-Duché de Luxembourg sur l'assistance mutuelle en matière de protection civile et approuvé par la loi du 31 janvier 1978.

Par la suite, des conventions analogues furent signées avec le Gouvernement de la République française et avec la République

bliek Duitsland, en goedgekeurd respectievelijk door de wetten van 9 december 1983 en van 17 januari 1984.

Het was dienovereenkomstig aangewezen ze aan te vullen met een gelijkaardige overeenkomst te sluiten met Nederland.

Deze overeenkomst, te Den Haag op 14 november 1984 ondertekend, ligt in de lijn van die politiek van onderlinge bijstand. Een bijzondere bepaling werd in de overeenkomst ingelast, waarbij het voor aan elkaar grenzende gemeenten van de overeenkomstsluitende partijen mogelijk wordt afspraken te maken nopens wederzijdse bijstand van personeel en materieel. Het betreft de zogeheten burenhulp. Deze bepaling slaat onder meer op de dagelijkse taakuitvoering van de hulpverlening van de gemeentelijke brandweerdiensten.

Zij wordt aan uw goedkeuring onderworpen omdat zij in haar huidige toestand gedeeltelijk ontoepasselijk is wegens haar artikel 9 dat bepaalt, enerzijds, dat de kosten van de hulpverlening niet door de verzoekende Staat op zich worden genomen, anderzijds, dat de verzorging, huisvesting en medische bijstand van de hulpploegen alsook de levering van gebruiksgoederen gedurende de actie ten laste vallen van de partij waaraan bijstand wordt verleend, en wegens haar artikel 10 dat bepaalt dat geen schadevergoeding door een Staat ten voordele van de andere Staat wordt verricht in geval van schade aan vermogensbestanddelen of aan personen die tot de optredende Staat behoren of eronder ressorteren.

Uit bedoelde tekst blijkt dat al die kosten, van personeel zowel als van materieel, moeten vereffend worden op kredieten van de begroting van het Belgisch Ministerie van Binnenlandse Zaken en inzonderheid op het Interventiefonds van de Civiele Bescherming, bij hulpactie op het gebied van het Koninkrijk der Nederlanden; hetzelfde geldt, *mutatis mutandis*, in geval van interventie van de hulpdiensten van dat land op het Belgisch grondgebied.

Welnu, het betreffende Interventiefonds is bestemd voor de financiering van de kosten van interventie van de civiele bescherming bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes of schadegevallen die zich voordoen op het nationale grondgebied. Dergelijke interventies steunen inzonderheid op de artikelen 5 en 6 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming; in geen enkele bepaling van die wet wordt gewag gemaakt van de mogelijkheid van interventie op een ander dan het nationale grondgebied: de artikelen 1 en 4 sluiten dienaangaande elke dubbelzinnigheid uit.

Uit het bovenstaande blijkt dat het Interventiefonds niet kan functioneren, in de door de overeenkomst beoogde gevallen, zolang deze geen kracht van wet heeft verkregen.

Luidens de overeenkomst verbinden de twee landen er zich toe wederzijdse bijstand te verlenen in geval van rampen of ongevallen en aard en omvang van die bijstand worden in gemeen overleg vastgesteld volgens de individuele gevallen. De hulpverlening bestaat in het zenden, naar de plaatsen van de catastrofe of van het ongeval, van hulpploegen die een speciale en passende opleiding hebben gekregen en die, in de regel, bijstandseenheden zijn aan Nederlandse zijde, eenheden van de civiele bescherming aan Belgische zijde of zelfs andere diensten naar gelang van de noodwendigheden.

Met het oog op doeltreffende en spoedige hulpverlening, worden de formaliteiten inzake grensoverschrijding tot het onontbeerlijke minimum beperkt.

In alle gevallen worden de reddings- en hulpoperaties geleid door de overheden van het verzoekende land.

Geen enkele betaling wordt door een Staat aan de andere verricht ter vergoeding van de kosten van bijstand of voor verloren, beschadigd of vernield materieel; bij hulpverlening door luchtvaartuigen kan het verzochte land evenwel eisen dat de door het gebruik van die toestellen ontstane kosten voor de helft worden gedragen.

fédérale d'Allemagne et approuvées respectivement par les lois du 9 décembre 1983 et du 17 janvier 1984.

Il convenait, en conséquence, de les compléter par une convention similaire avec les Pays-Bas.

La présente convention signée à La Haye le 14 novembre 1984 s'inscrit dans la ligne de cette politique d'assistance mutuelle. Une disposition particulière a été insérée permettant aux communes limitrophes des parties contractantes de conclure des accords ayant trait à l'assistance mutuelle en hommes et en matériel. Il s'agit de relations de bon voisinage. Cette disposition vise entre autres l'exécution journalière des missions de secours par les services communaux d'incendie.

L'intervention du législateur s'impose d'autant plus que certains articles requièrent l'existence d'une loi pour pouvoir être appliqués, tels l'article 9 qui prévoit, d'une part, que les frais de l'assistance fournie ne seront pas pris en charge par l'Etat requérant, d'autre part, que le ravitaillement et l'assistance médicale des équipes de secours de même que la fourniture de biens d'exploitation incombent, pendant la durée des opérations, à la partie assistée, et l'article 10 qui prévoit qu'aucune indemnisation ne sera effectuée par un Etat au profit de l'autre en cas de dommages causés aux biens ou aux personnes appartenant ou relevant de l'Etat intervenant.

Il résulte dudit texte que tous ces frais, aussi bien de personnel que de matériel, devront être liquidés sur les crédits du budget du Ministère de l'Intérieur et plus particulièrement sur le Fonds d'intervention de la protection civile, en cas d'opération de secours sur le territoire du Royaume des Pays-Bas; le même principe de gratuité jouera, *mutatis mutandis*, réciproquement en cas d'intervention des services de secours de ce pays sur le territoire belge.

Or, le Fonds d'intervention dont il s'agit est destiné à financer les frais des interventions de la protection civile lors d'événements calamiteux, de catastrophes ou de sinistres survenant sur le territoire national. Pareilles interventions se fondent notamment sur les articles 5 et 6 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile; or, aucune disposition de cette loi n'envisage la possibilité d'intervention sur un territoire autre que le territoire national: les articles 1er et 4 sont sans équivoque à cet égard.

Il ressort de ce qui précède que le Fonds d'intervention ne peut fonctionner, dans les cas visés par la convention, aussi longtemps que cette dernière n'a pas acquis force de loi.

Aux termes de la convention, les deux pays s'engagent à se prêter assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents, la nature et l'étendue de cette assistance étant fixées d'un commun accord en fonction des cas d'espèce. L'aide consiste en l'envoi, sur les lieux de la catastrophe ou de l'accident, d'équipes de secours ayant reçu une formation spéciale et adéquate et qui seront, en règle générale, des unités de secours du côté néerlandais, des unités de la protection civile du côté belge, voire d'autres services selon les nécessités.

Pour assurer l'efficacité et la rapidité des secours, les formalités de franchissement de la frontière commune seront réduites au minimum indispensable.

Dans tous les cas, les opérations de sauvetage et de secours seront dirigées par les autorités du pays requérant.

Aucun paiement ne sera effectué d'un Etat à l'autre en remboursement des frais d'assistance ou pour tout matériel perdu, endommagé ou détruit; toutefois, en cas d'assistance fournie par des aéronefs, le pays requis pourra exiger le partage, par moitié, des frais afférents à l'utilisation de ces appareils.

De hulpploegen worden tijdens de duur van hun opdracht verzorgd en gehuisvest op kosten van het verzoekende land en van gebruiksgoederen voorzien voor zover de meegevoerde voorraden opgebruikt zijn. Zij ontvangen voorts, indien nodig, alle vereiste medische hulp.

Om de voorspelling en de voorkoming van rampen of ongevallen te bevorderen, wordt een voortdurende samenwerking verwezenlijkt tussen de overeenkomstsluitende partijen die er zich inzonderheid toe verbinden alle ter zake dienende gegevens van wetenschappelijke en technische aard uit te wisselen.

De gebundelde actie van de Belgische en Nederlandse openbare hulpdiensten is ongetwijfeld in het belang van de bevolking van de twee Staten.

Het was derhalve zaak door een werkelijke overeenkomst praktijken te bekrachtigen welke reeds bestonden om het beginsel van de internationale solidariteit te bevorderen.

Verwijzend naar het advies van de Raad van State en om interpretatiemoeilijkheden te vermijden dient gepreciseerd dat de woorden « points de passages officiels » genoemd in artikel 6, vierde lid, van de tekst in de Franse taal van de overeenkomst worden begrepen in de zin van « points de passages autorisés ».

Wat betreft de opmerking van de Raad van State met betrekking tot artikel 10 van de tekst van de overeenkomst, werd de uitdrukking « Elke overeenkomstsluitende partij ziet voor zichzelf en haar bestuursorganen af van alle wettelijke vorderingen tot schadevergoeding » gebruikt om de nadruk te leggen op het feit dat de verzaking aan alle wettelijke vorderingen tot schadevergoeding toepasselijk is voor het geval van schade ondergaan hetzij door centrale bestuursorganen van de Staat hetzij door plaatselijke bestuursorganen (provincie, gemeente).

De Minister van Buitenlandse Zaken,

L. TINDEMANS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

J. MICHEL.

Pendant la durée de leur mission, les équipes de secours seront nourries et logées aux frais du pays requérant et approvisionnées en biens d'exploitation dans la mesure où les stocks emportés seront épuisés. Elles recevront également, en cas de besoin, l'assistance médicale nécessaire.

Pour favoriser la prévision et la prévention des catastrophes ou des accidents, il sera établi une coopération permanente entre les parties contractantes qui s'engageront notamment à échanger toute information utile de caractère scientifique et technique.

L'action conjuguée des services publics de secours belges et néerlandais est sans conteste de l'intérêt des populations des deux Etats.

Il importait donc de sanctionner, par une véritable convention, des pratiques qui avaient déjà cours afin de promouvoir le principe de la solidarité internationale.

Suite à l'avis du Conseil d'Etat et afin d'éviter des difficultés d'interprétation, il est précisé que les mots « points de passages officiels », mentionnés à l'article 6, quatrième alinéa, du texte en langue française de la convention, doivent être compris dans le sens de « points de passages autorisés ».

En ce qui concerne la remarque du Conseil d'Etat relative à l'article 10 du texte de la convention, l'expression, suivant laquelle « Chaque partie contractante renonce tant pour elle-même que pour ses organes administratifs à toute action en indemnisation », a été employée pour insister sur le fait que la renonciation à l'action en indemnisation s'applique dans le cas de dommages subis soit par les administrations centrales de l'Etat soit par les organes administratifs locaux de l'Etat (province, commune).

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Ministre de l'Intérieur,

J. MICHEL.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 24ste juni 1985 door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen, ondertekend te 's Gravenhage op 14 november 1984 », heeft de 4de december 1985 het volgende advies gegeven :

Bij de tekst van de overeenkomst zijn enkele opmerkingen te maken.

Art. 6.

In het vierde lid van de Franse tekst staat te lezen: « En cas d'urgence particulière, la frontière pourra être franchie en dehors des points de passage officiels ».

In de overeenkomsten gesloten met de andere aangrenzende landen, die in de memorie van toelichting worden opgenoemd, is in de Franse tekst sprake van « points de passage autorisés ».

Deze uitdrukking is meer in overeenstemming met het gebruik. Verondersteld dient echter te worden dat met beide uitdrukkingen hetzelfde wordt bedoeld.

Art. 10.

Luidens artikel 9 van de in de memorie van toelichting aangehaalde Overeenkomst welke met Duitsland is gesloten, ziet elke overeenkomstsluitende partij af van alle vorderingen tot schadevergoeding jegens de andere overeenkomstsluitende partij wegens schade aan vermogensbestanddelen die haar of « een lager politiek of bestuurlijk orgaan » toebehoren.

In artikel 10 van de Overeenkomst met Nederland wordt bepaald dat elke overeenkomstsluitende partij voor zichzelf en « haar bestuursorganen » afziet van alle wettelijke vorderingen tot schadevergoeding.

Men kan zich afvragen wat die uitdrukking wel betekent aangezien in beginsel de bestuursorganen van de Staat geen rechtspersoonlijkheid bezitten, onderscheiden van die van de Staat.

De kamer was samengesteld uit de HH. :

J. LIGOT, *kamervoorzitter*;
A. VANWELKENHUYZEN,
P. FINCÉUR, *staatsraden*;
F. RIGAU,
J. DE GAVRE, *assessoren van de afdeling wetgeving*;
M. FAUCONIER, *toegevoegd griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer A. VANWELKENHUYZEN.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. PIQUET, eerste auditeur.

De Griffier,
(get.) M. FAUCONIER.

De Voorzitter,
(get.) J. LIGOT.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Relations extérieures, le 24 juin 1985, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas sur l'assistance mutuelle dans la lutte contre les catastrophes et les accidents, signée à La Haye le 14 novembre 1984 », a donné le 4 décembre 1985 l'avis suivant :

Le texte de la convention appelle quelques observations.

Art. 6.

Il est dit au quatrième alinéa qu'« en cas d'urgence particulière, la frontière pourra être franchie en dehors des points de passage officiels ».

Dans les conventions conclues avec les autres pays limitrophes, et qui sont énumérées dans l'exposé des motifs, il est question de « points de passage autorisés ».

Cette dernière expression est plus conforme à l'usage. Il faut cependant supposer que la même notion est visée par les deux expressions.

Art. 10.

L'article 9 de la Convention conclue avec l'Allemagne et qui est citée dans l'exposé des motifs prévoit que chaque partie contractante renonce à toute demande d'indemnisation à l'encontre de l'autre partie contractante en cas de dommages aux biens lui appartenant ou appartenant « à une subdivision politique ou administrative ».

Dans l'article 10 de la Convention avec les Pays-Bas, il est prévu que chaque partie contractante renonce « à toute action en indemnisation » tant pour elle-même que pour « ses organes administratifs ».

On peut se demander quel est le sens de cette expression car, en principe, les organes administratifs de l'Etat n'ont pas une personnalité juridique distincte de celle de l'Etat lui-même.

La chambre était composée de MM. :

J. LIGOT, *président de chambre*;
A. VANWELKENHUYZEN,
P. FINCÉUR, *conseillers d'Etat*;
F. RIGAU,
J. DE GAVRE, *assesseurs de la section de législation*;
M. FAUCONIER, *greffier assumé*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VANWELKENHUYZEN.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

Le Greffier,
(s.) M. FAUCONIER.

Le Président,
(s.) J. LIGOT.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Enig artikel.

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen, ondertekend te 's Gravenhage op 14 november 1984, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 20 maart 1987.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

J. MICHEL.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Relations extérieures et de Notre Ministre de l'Intérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Relations extérieures et Notre Ministre de l'Intérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

Article unique.

La Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas sur l'assistance mutuelle dans la lutte contre les catastrophes et les accidents, signée à La Haye le 14 novembre 1984, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 20 mars 1987.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Ministre de l'Intérieur,

J. MICHEL.

OVEREENKOMST

TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN INZAKE WEDERZIJDSE BIJSTANDSVERLENING BIJ HET BESTRIJDEN VAN RAMPEN EN ONGEVALLEN

Het Koninkrijk België

en

Het Koninkrijk der Nederlanden,

Overtuigd van de noodzaak van samenwerking tussen beide Staten bij het bestrijden van rampen en ongevallen;

Overwegende, dat het gewenst is dat bevoegde organen van beide Staten in nader te bepalen gevallen elkaar kunnen verzoeken om wederzijdse bijstand en verzoeken om bijstand kunnen doen uitvoeren;

Overwegende, dat het gewenst is dat maatregelen worden getroffen teneinde de wederzijdse bijstand door rampbestrijdingseenheden te vergemakkelijken, zijn als volgt overeengekomen:

Algemene bepalingen

Artikel 1.

Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe de andere Overeenkomstsluitende Partij volgens de bepalingen van deze Overeenkomst en in overeenstemming met haar mogelijkheden bijstand te verlenen bij het bestrijden van rampen.

Art. 2.

In deze Overeenkomst wordt verstaan onder:

Uitrusting: de vervoermiddelen, het materieel, de verbindingsmiddelen en de persoonlijke uitrustingsstukken, die bestemd zijn voor gebruik door bijstandseenheden;

Hulpmiddelen: goederen die bestemd zijn voor de getroffen bevolking;

Gebruiksgoederen: goederen die bestemd zijn voor het onderhoud en het gebruik van de uitrusting en voor de verzorging van bijstandseenheden.

Bevoegde organen

Art. 3.

1. Voor het indienen van een verzoek om bijstand alsmede voor het doen uitvoeren daarvan zijn bevoegde organen in de zin van deze Overeenkomst:

a) indien het betreft het verlenen van bijstand door en aan provincies die aan elkaar grenzen:

- voor België: de betrokken provinciegouverneur;
- voor Nederland: de commissaris der Koningin in de betrokken provincie.

b) indien het betreft het verlenen van bijstand door en aan provincies die niet aan elkaar grenzen:

- voor België: de Minister van Binnenlandse Zaken;
- voor Nederland: de Minister van Binnenlandse Zaken;

2. De bevoegde organen van elk der Overeenkomstsluitende Partijen kunnen een verzoek om bijstand indienen, indien naar hun oordeel de plaats, de omvang en de aard van de ramp, gelet op het beschikbare personeel en materieel, bijstand noodzakelijk maken.

3. Het bevoegde orgaan van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij geeft zoveel mogelijk een toelichting over de bijstand die het verwacht en over de taken die aan de bijstandseenheid zullen worden opgedragen.

4. De omvang en de aard van de te verlenen bijstand worden telkenmale door het bevoegde orgaan van de Overeenkomstsluitende Partij die de bijstand verleent, vastgesteld na overleg met het bevoegde orgaan van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij.

5. De bevoegde organen zijn belast met de uitvoering van de verzoeken om bijstand.

6. Van elk verzoek om bijstand, als bedoeld in het eerste lid, onder a, wordt door de bevoegde organen terstond mededeling gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken van het Koninkrijk België onderscheidenlijk aan de Minister van Binnenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden.

De uitvoering van de bijstandsverlening

Art. 4.

1. De bijstand wordt verleend door het zenden naar de plaats van de ramp dan wel naar elke andere daartoe door de bevoegde organen aangewezen plaats, van bijstandseenheden die zijn opgeleid en uitgerust voor het bestrijden van rampen, of door het zenden van luchtvaartuigen.

CONVENTION

ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LE ROYAUME DES PAYS-BAS SUR L'ASSISTANCE MUTUELLE DANS LA LUTTE CONTRE LES CATASTROPHES ET LES ACCIDENTS

Le Royaume de Belgique

et

Le Royaume des Pays-Bas,

Convaincus de la nécessité d'une collaboration entre les deux Etats dans la lutte contre les catastrophes et les accidents;

Considérant qu'il est souhaitable que, dans des cas à déterminer, les organes compétents des deux Etats puissent solliciter l'assistance mutuelle et la mise en œuvre de celle-ci;

Considérant qu'il est souhaitable de prendre des mesures afin de faciliter l'assistance mutuelle par des unités d'intervention en cas de catastrophes, sont convenus de ce qui suit:

Dispositions générales

Article 1er.

Chaque Partie contractante s'engage à prêter assistance à l'autre Partie contractante en cas de catastrophes, selon ses possibilités et conformément aux dispositions de la présente Convention.

Art. 2.

Aux fins de la présente Convention, on entend par:

Equipement: les véhicules, le matériel, les moyens de liaison et les éléments de l'équipement personnel destinés à être utilisés par les unités de secours;

Moyens de secours: les biens destinés à la population sinistrée;

Biens d'exploitation: les biens destinés à l'entretien et à l'utilisation de l'équipement ainsi qu'au ravitaillement des unités de secours.

Organes compétents

Art. 3.

1. Les organes compétents au sens de la présente Convention pour demander et faire exécuter l'assistance sont:

a) s'il s'agit d'une assistance à prêter par et à des provinces contiguës:

- pour la Belgique: le gouverneur de province concerné;
- pour les Pays-Bas: le commissaire de la Reine dans la province concernée;

b) s'il s'agit d'une assistance à prêter par et à des provinces non contiguës:

- pour la Belgique: le Ministre de l'Intérieur;
- pour les Pays-Bas: le Ministre de l'Intérieur.

2. Les organes compétents de chacune des Parties contractantes sont habilités à formuler une demande d'assistance lorsque, à leur avis, le lieu, l'étendue et la nature de la catastrophe rendent nécessaire l'assistance, compte tenu du personnel et du matériel disponibles.

3. L'organe compétent de la Partie contractante requérante fournira, dans la mesure du possible, des précisions sur l'assistance qu'il attend et sur les missions qui seront confiées à l'unité de secours.

4. L'étendue et la nature de l'assistance seront fixées dans chaque cas d'espèce par l'organe compétent de la Partie contractante qui prête assistance et ce, après concertation avec l'organe compétent de la Partie contractante requérante.

5. Les organes compétents sont chargés de l'exécution des demandes d'assistance.

6. Toute demande d'assistance, visée à l'alinéa premier, sub a, est communiquée sans délai par les organes compétents respectivement au Ministre de l'Intérieur du Royaume de Belgique et au Ministre de l'Intérieur du Royaume des Pays-Bas.

L'exécution de l'assistance

Art. 4.

1. L'assistance consistera en l'envoi sur les lieux de la catastrophe, ou à tout autre endroit désigné par les organes compétents, d'unités de secours qui sont formées et équipées pour la lutte contre les catastrophes ou en l'envoi d'aéronefs.

2. De bijstandseenheden kunnen over land, door de lucht of over water worden gezonden.

Art. 5.

1. De commandant van een bijstandseenheid staat onder het gezag van de autoriteit die op de plaats van de ramp voor de bestrijding verantwoordelijk is.

2. Instructies voor een bijstandseenheid worden uitsluitend gegeven aan de commandant van die eenheid. Deze is verantwoordelijk voor de wijze, waarop de eenheid de instructies uitvoert.

3. De autoriteit, die op de plaats van de ramp voor de bestrijding verantwoordelijk is, verleent de eenheid alle noodzakelijke bescherming en hulp.

Grensformaliteiten

Art. 6.

1. De Overeenkomstsluitende Partijen beperken zo veel mogelijk met het oog op een zo doeltreffend mogelijk bijstand de in acht te nemen formaliteiten bij het overschrijden van de gemeenschappelijke grenzen.

2. De commandant van een bijstandseenheid dient in het bezit te zijn van een verklaring, waaruit de omvang en de aard van de te verlenen bijstand blijkt. Deze verklaring wordt afgegeven door of namens een bevoegd orgaan als bedoeld in artikel 3 van deze Overeenkomst.

3. De tot een bijstandseenheid behorende personen zijn vrijgesteld van de verplichting een geldig document om de grens te overschrijden mee te voeren.

4. In geval van bijzondere spoed kan de grens ook buiten de officiële doorlaatposten worden overschreden. De met de grensbewaking en de douane en accijnzen belaste autoriteiten dienen daarvan vooraf in kennis te worden gesteld.

Art. 7.

1. De uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen, die worden meegevoerd door een bijstandseenheid, worden op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partij waaraan bijstand wordt verleend, beschouwd als ingevoerd voor tijdelijk gebruik.

2. Geen in- of uitvoerdocumenten worden afgegeven voor uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen. De commandant van een bijstandseenheid dient in het bezit te zijn van een, op verzoek door hem te tonen, verzamelstaat van de meegevoerde uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen.

3. Geen andere goederen dan de noodzakelijke uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen mogen worden meegevoerd.

4. De meegevoerde uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen zijn, voor zover ze verbruikt worden, vrij van alle bij invoer verschuldigde belastingen. Hulpmiddelen en gebruiksgoederen dienen, voor zover ze niet verbruikt worden, te worden teruggevoerd.

5. Kunnen goederen door bijzondere omstandigheden niet of pas later, niet tegelijk met de terugkeer van een bijstandseenheid, worden teruggevoerd, dan dienen de aard en omvang alsmede de verblijfplaats daarvan door de commandant van een bijstandseenheid te worden gemeld aan het bevoegde douanekantoor; in dat geval is het nationale recht van de Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, van toepassing.

6. Op goederen, die ingevolge het bepaalde in het eerste en vierde lid vrij van bij invoer verschuldigde belastingen zijn, zijn de bepalingen voor het grensoverschrijdende goederenverkeer niet van toepassing.

Het in het kader van de rampbestrijding overbrengen van verdovende middelen naar het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, en het terugvoeren van de niet verbruikte hoeveelheden, gelden niet als in- en uitvoer in de zin van het op 30 maart 1961 tot stand gekomen Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen. Verdovende middelen mogen slechts bij dringende behoefte worden meegevoerd en alleen door bevoegd medisch personeel volgens de wettelijke bepalingen van de bijstand ontvangende Overeenkomstsluitende Partij worden aangewend. Het recht van de Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, ter plaatse controles te verrichten, blijft onverlet.

Het gebruik van luchtvaartuigen

Art. 8.

1. Luchtvaartuigen kunnen worden gebruikt zowel voor het vervoer van bijstandseenheden als voor het rechtstreeks verlenen van bijstand.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat luchtvaartuigen die overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid worden gebruikt, toe over zijn grondgebied te vliegen alsmede op zijn grondgebied ook op andere plaats dan op vliegvelden te landen en op te stijgen met inachtneming van de aanvullende overeenkomst, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder b, van deze Overeenkomst.

3. Het voornemen luchtvaartuigen te gebruiken wordt onder overlegging van zo nauwkeurig mogelijke gegevens over de aard en het inschrijvingsmerk van het

2. Les unités de secours pourront être envoyées par voie terrestre, aérienne, fluviale ou maritime.

Art. 5.

1. Le commandant d'une unité de secours relève des autorités qui sont responsables de la lutte sur les lieux de la catastrophe.

2. Les instructions à l'usage d'une unité de secours sont données exclusivement au commandant de cette unité. Ce dernier est responsable de la façon dont l'unité exécute les instructions.

3. L'autorité qui est responsable de la lutte sur les lieux de la catastrophe assure à l'unité toute protection et toute aide nécessaires.

Formalités aux frontières

Art. 6.

1. Pour assurer l'efficacité des secours, les Parties contractantes réduiront le plus possible les formalités de franchissement de la frontière commune.

2. Le commandant d'une unité de secours devra être porteur d'un certificat attestant l'étendue et la nature de l'assistance à fournir. Ce certificat sera délivré par ou au nom d'un organe compétent tel que visé à l'article 3 de la présente Convention.

3. Les personnes faisant partie d'une unité de secours sont exemptées de l'obligation d'être porteurs d'un document valable pour le franchissement de la frontière.

4. En cas d'urgence particulière, la frontière pourra être franchie en dehors des points de passage officiels. Les autorités chargées de la surveillance des frontières et des douanes et accises devront en être préalablement informées.

Art. 7.

1. L'équipement, les moyens de secours et les biens d'exploitation emportés par une unité de secours seront réputés, sur le territoire de la Partie contractante requérante, être placés sous le régime de l'admission temporaire.

2. Il ne sera délivré aucun document d'importation ou d'exportation pour l'équipement, les moyens de secours et les biens d'exploitation. Le commandant d'une unité de secours doit être en possession d'un état récapitulatif de l'équipement, des moyens de secours et des biens d'exploitation emportés à présenter sur demande.

3. Il ne devra pas être emporté d'autres biens que l'équipement, les moyens de secours et les biens d'exploitation nécessaires.

4. L'équipement, les moyens de secours et biens d'exploitation emportés seront exempts de toute taxe d'entrée dans la mesure où ils sont consommés. Les moyens de secours et les biens d'exploitation non consommés doivent être réexportés.

5. Si des circonstances particulières rendent impossible la réexportation des biens ou ne la permettent qu'à une date ultérieure — donc pas en même temps que le retour de l'unité de secours — la nature et la quantité des biens ainsi que le lieu où ils se trouvent doivent être portés à la connaissance du service douanier compétent par le commandant de l'unité de secours; dans ce cas, la loi nationale de la Partie contractante requérante sera applicable.

6. Les dispositions relatives à la circulation transfrontière des marchandises ne seront pas applicables aux biens exempts de taxes à l'importation conformément aux paragraphes 1 et 4 du présent article.

L'importation de stupéfiants dans le territoire de la Partie contractante requérante, dans le cadre de la lutte contre les catastrophes et la réexportation des quantités non utilisées ne seront pas considérées comme importation et exportation au sens de la Convention unique sur les stupéfiants conclue le 30 mars 1961. Les stupéfiants ne pourront être importés que pour répondre à un besoin urgent et ne pourront être utilisés que par un personnel médical qualifié agissant conformément aux dispositions légales de la Partie contractante secourue. Il n'est pas porté atteinte pour autant au droit de la Partie contractante requérante de procéder à des contrôles sur place.

L'emploi d'aéronefs

Art. 8.

1. Les aéronefs pourront être utilisés tant pour le transport d'unités de secours que pour l'assistance directe.

2. Chaque Partie contractante autorise les aéronefs, utilisés conformément aux dispositions du paragraphe premier, à survoler son territoire ainsi qu'à y atterrir et à y décoller même en dehors des aérodromes, compte tenu de l'arrangement particulier prévu à l'article 11, paragraphe 1er, point b, de la présente Convention.

3. L'intention de faire appel à des aéronefs devra être communiquée sans délai, avec indication aussi exacte que possible du type et de la marque d'immatricula-

luchtvaartuig, de bemanning, de lading, de vertrektijd, de vermoedelijke route en de plaats van landing onverwijld medegedeeld aan:

- voor België: de Regie der Luchtwegen;
- voor Nederland: de directeur-generaal van de Rijksluchtvaartdienst.

4. De artikelen 6 en 7 van deze Overeenkomst zijn van overeenkomstige toepassing op de luchtvaartuigen, de bemanning en de meevliegende bijstandseenheid alsmede op de meegevoerde uitrusting, hulpmiddelen en gebruiksgoederen.

5. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid, blijven de luchtverkeersregels van elke Overeenkomstsluitende Partij van kracht.

Kosten en schadevergoeding

Art. 9.

1. De kosten voor het verlenen van bijstand, met inbegrip van kosten, ontstaan door geheel of gedeeltelijk verlies dan wel gehele of gedeeltelijke vernietiging van de meegevoerde uitrusting en gebruiksgoederen, behoeven door de Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, niet te worden vergoed, tenzij voor de vergoeding van deze kosten door de Overeenkomstsluitende Partijen een afzonderlijke regeling wordt getroffen.

2. Bijstandseenheden worden voor de tijd dat zij op het grondgebied van een Overeenkomstsluitende Partij verblijven, op kosten van die Partij gehuisvest en verzorgd alsmede van goederen, bestemd voor het gebruik van de uitrusting, voorzien, voor zover meegevoerde goederen zijn verbruikt. Zij ontvangen de noodzakelijke medische verzorging en hulp.

3. Elke Overeenkomstsluitende Partij kan bepalen, dat de door het gebruik van luchtvaartuigen ontstane kosten voor ten hoogste de helft voor rekening van de Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, komen. De kosten worden in dat geval vastgesteld op basis van de in beide Staten geldende tarieven, zoals die zullen worden vastgesteld in een aanvullende overeenkomst, als bedoeld in artikel 11 van deze Overeenkomst.

Art. 10.

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij ziet voor zichzelf en haar bestuursorganen af van alle wettelijke vorderingen tot schadevergoeding jegens de andere Overeenkomstsluitende Partij op grond van schade aan vermogensbestanddelen die haar of een ander bestuursorgaan toebehoren, wanneer de schade is veroorzaakt door een lid van een bijstandseenheid van de andere Overeenkomstsluitende Partij bij vervulling van diens opdracht in verband met de uitvoering van deze Overeenkomst, behoudens in geval van bewezen opzet of grove schuld.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij ziet voor zichzelf en haar bestuursorganen af van alle wettelijke vorderingen tot schadevergoeding jegens de andere Overeenkomstsluitende Partij op grond van schade, geleden door een lid van een bijstandseenheid die bij of door vervulling van zijn opdracht in verband met de uitvoering van deze Overeenkomst letsel heeft opgelopen of is overleden.

3. De Overeenkomstsluitende Partij waaraan de bijstand wordt verleend, dan wel een van haar bestuursorganen is volgens de eigen wettelijke bepalingen aansprakelijk voor de schade, toegebracht aan een derde door een lid van een bijstandseenheid bij vervulling van zijn opdracht op het grondgebied van die Overeenkomstsluitende Partij.

4. In het belang van een snelle afdoening van vorderingen tot schadevergoeding werken de Overeenkomstsluitende Partijen nauw samen. In het bijzonder worden alle beschikbare gegevens over schadegevallen in de zin van dit artikel zo spoedig mogelijk uitgewisseld.

5. Het bepaalde in dit artikel is van overeenkomstige toepassing op schade, ontstaan tijdens of ten gevolge van oefeningen, als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van deze Overeenkomst, tenzij daarvoor een afzonderlijke regeling is getroffen.

Aanvullende overeenkomsten

Art. 11.

1. Ter uitvoering van deze Overeenkomst worden in ieder geval aanvullende overeenkomsten gesloten over:

- a) het gebruik van verbindingen;
- b) het gebruik van landingsplaatsen door luchtvaartuigen;
- c) het gebruik van bijzondere optische en geluidssignalen in gebruik bij bijstandseenheden;
- d) de kosten, genoemd in artikel 9, derde lid, van deze Overeenkomst.

2. Voorts kunnen aanvullende overeenkomsten worden gesloten over:

- a) de procedure die moet worden gevolgd bij het verzoeken om bijstand;
- b) de procedure die moet worden gevolgd, indien een bijstandseenheid ter plaatse komt;
- c) de soorten eenheden die ter bijstand kunnen worden ingezet alsmede hun omvang en uitrusting;
- d) het houden van gemeenschappelijke oefeningen met het oog op het gezamenlijk bestrijden van rampen;
- e) de samenwerking, bedoeld in artikel 13 van deze Overeenkomst.

tion de l'aéronef, de l'équipage, du chargement, de l'heure de départ, de la route prévue et du lieu d'atterrissage:

- pour la Belgique: à la Régie des Voies aériennes;
- pour les Pays-Bas: au directeur général du Rijksluchtvaartdienst.

4. Les articles 6 et 7 de la présente Convention sont applicables *mutatis mutandis* aux aéronefs, aux équipages et aux unités de secours transportées ainsi qu'à l'équipements, aux moyens de secours et aux biens d'exploitation emportés.

5. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la législation de chaque Partie contractante relative à la circulation aérienne demeurera applicable.

Frais et indemnités

Art. 9.

1. Les frais de l'assistance fournie, y compris les dépenses provenant de la perte ou de la destruction totale ou partielle de l'équipement et des biens d'exploitation emportés, ne devront pas être indemnisés par la Partie contractante requérante, sauf accord particulier entre les Parties contractantes au sujet d'une telle indemnisation.

2. Les unités de secours seront logées et nourries, pendant la durée de leur séjour sur le territoire de la Partie contractante requérante, aux frais de ladite Partie et elles seront approvisionnées en biens d'exploitation dans la mesure où les stocks emportés auront été épuisés. Elles recevront également toute l'aide et l'assistance médicale nécessaires.

3. Chaque Partie contractante pourra stipuler que les frais afférents à l'utilisation d'aéronefs seront supportés à concurrence de la moitié au maximum par la Partie contractante requérante. En ce cas, le montant de ces frais sera fixé par référence aux tarifs en vigueur dans chacun des deux Etats, tels qu'ils auront été précisés dans les arrangements particuliers prévus à l'article 11 de la présente Convention.

Art. 10.

1. Chaque Partie contractante renonce tant pour elle-même que pour ses organes administratifs à toute action en indemnisation à l'encontre de l'autre Partie contractante en cas de dommages aux biens appartenant soit à elle-même, soit à un autre organe administratif, lorsque le dommage a été causé par un membre d'une unité de secours de l'autre Partie contractante dans l'accomplissement de sa mission en exécution de la présente Convention sauf en cas de dol ou de faute grave dûment établis.

2. Chaque Partie contractante renonce tant pour elle-même que pour ses organes administratifs à toute action en indemnisation à l'encontre de l'autre Partie contractante, du dommage subi par un membre d'une unité de secours blessé ou décédé dans ou en raison de l'accomplissement de sa mission en exécution de la présente Convention.

3. La Partie contractante requérante ou l'un de ses organes administratifs est, selon les dispositions légales de ladite Partie, responsable du dommage causé à un tiers par un membre d'une unité de secours dans l'accomplissement de sa mission sur le territoire de ladite Partie contractante.

4. Les Parties contractantes coopéreront étroitement pour expédier rapidement le règlement des actions en indemnisation. En particulier, elles échangeront dans les meilleurs délais toutes les informations dont elles disposeront sur les dommages visés au présent article.

5. Sauf accord particulier, les dispositions du présent article s'appliqueront également aux dommages résultant des exercices visés à l'article 11, paragraphe 2, de la présente Convention.

Arrangements particuliers

Art. 11.

1. En exécution de la présente Convention, des arrangements particuliers seront conclus en tout état de cause au sujet:

- a) de l'utilisation de moyens de liaison;
- b) de l'utilisation de points d'atterrissage par les aéronefs;
- c) de l'emploi de signaux optiques et sonores particuliers utilisés par des unités de secours;
- d) des frais visés à l'article 9, paragraphe 3, de la présente Convention.

2. Peuvent en outre faire l'objet d'arrangements particuliers:

- a) la procédure à suivre lors des demandes d'assistance;
- b) la procédure à suivre lors de l'arrivée sur les lieux d'une unité de secours;
- c) les types d'unités susceptibles d'être appelées à intervenir ainsi que leur équipement et leur importance;
- d) l'organisation d'exercices communs en vue de la lutte conjointe contre les catastrophes;
- e) la coopération visée à l'article 13 de la présente Convention.

**Bijstandsverlening anders dan op grond
van verzoeken ingevolge deze overeenkomst**

Art. 12.

1. De artikelen 4 tot en met 10 van deze Overeenkomst zijn van overeenkomstige toepassing op het verlenen van bijstand ingevolge afspraken die zijn gemaakt door autoriteiten van aan elkaar grenzende gemeenten van elk der Overeenkomstsluitende Partijen, die verantwoordelijk zijn voor de hulpverlening bij rampen en ongevallen, indien en voor zover deze afspraken betrekking hebben op aan elkaar te verlenen bijstand van personeel en materieel die met het oog op de dagelijkse taakuitvoering ter beschikking staan van die autoriteiten.

2. Afspraken, als bedoeld in het eerste lid, dienen, onverminderd hetgeen daaromtrent overigens in het nationale recht van elk der Overeenkomstsluitende Partijen is bepaald, in ieder geval te worden gemeld aan de bevoegde organen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van deze Overeenkomst.

Samenwerking

Art. 13.

1. De Overeenkomstsluitende Partijen komen om de voorkoming van rampen te bevorderen en om deze doeltreffender te kunnen bestrijden een voortdurende en nauwe samenwerking overeen. Met dit doel wisselen zij alle ter zake dienende gegevens van wetenschappelijke en technische aard uit en komen zij regelmatig bijeen.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen gemeenschappelijke onderzoeken doen en bijeenkomsten organiseren in het bijzonder om tot een betere kennis van de oorzaken van rampen te komen en om de voorspellingen alsmede de middelen en methoden ter voorkoming en bestrijding van rampen te verbeteren.

3. Op initiatief van elke Overeenkomstsluitende Partij kunnen cursussen worden gegeven voor technici en leidinggevend personeel van de andere Overeenkomstsluitende Partij.

4. De Overeenkomstsluitende Partijen wisselen gegevens uit over de gevaren en schadegevallen die een weerslag kunnen hebben op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij.

5. De samenwerking wordt tot stand gebracht door de bevoegde organen, bedoeld in artikel 3 van deze Overeenkomst.

Geschillen

Art. 14.

Alle geschillen over de toepassing van deze Overeenkomst die niet rechtstreeks door de bevoegde organen, bedoeld in artikel 3 van deze Overeenkomst, kunnen worden opgelost, worden in beginsel langs diplomatieke weg opgelost.

Slotbepaling

Art. 15.

1. Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum waarop beide Overeenkomstsluitende Partijen elkaar schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat aan de in hun onderscheiden landen daarvoor geldende constitutionele vereisten is voldaan.

2. De Overeenkomst geldt voor een periode van tien jaren en wordt stilzwijgend verlengd met een nieuwe periode van tien jaren, tenzij een van beide Overeenkomstsluitende Partijen de Overeenkomst ten minste zes maanden tevoren heeft opgezegd.

3. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is deze Overeenkomst alleen van toepassing op Nederland.

Gedaan te 's Gravenhage, 14 november 1984, in twee exemplaren, in de Franse en de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :

F. BAEKELANDT.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden :

M. H. van den BROEK.
M. van AMELSVOORT.

**Assistance autre que sur la base de demandes
faites en vertu de la présente Convention**

Art. 12.

1. Les articles 4 à 10 de la présente Convention sont applicables *mutatis mutandis* à l'assistance fournie en vertu d'accords entre autorités de communes limitrophes de chacune des Parties contractantes, responsables de la lutte contre les catastrophes et les accidents, lorsque et dans la mesure où ces accords ont trait à une assistance mutuelle en hommes et en matériel mis à la disposition desdites autorités en vue de l'exécution journalière des tâches.

2. Sans préjudice des dispositions en la matière relevant du droit national de chacune des Parties contractantes, les accords visés au paragraphe 1er devront en tout état de cause être signalés aux organes compétents, visés à l'article 3, paragraphe 1er, point a, de la présente Convention.

Coopération

Art. 13.

1. Pour favoriser la prévention de catastrophes et rendre les interventions plus efficaces, les Parties contractantes établiront entre elles une coopération permanente et étroite. A cet effet, elles échangeront toutes informations utiles de caractère scientifique et technique et organiseront périodiquement des réunions communes.

2. Les Parties contractantes pourront entreprendre des études communes et organiser des réunions en vue notamment de mieux connaître les causes de catastrophes et d'améliorer, en la matière, les moyens et les méthodes de prévention, de prévention et d'intervention.

3. Des cours pourront être organisés à la diligence de chaque Partie contractante au profit des techniciens et cadres de l'autre Partie contractante.

4. Les Parties contractantes échangeront des données relatives aux dangers et aux sinistres susceptibles d'avoir une répercussion sur le territoire de l'autre Partie contractante.

5. La coopération sera réalisée par les organes compétents visés à l'article 3 de la présente Convention.

Différends

Art. 14.

Tous les différends relatifs à l'application de la présente Convention, qui n'auront pas pu être réglés directement par les organes compétents visés à l'article 3, seront réglés en principe par la voie diplomatique.

Disposition finale

Art. 15.

1. La présente Convention prend effet le premier jour du deuxième mois suivant la date à laquelle chacune des Parties contractantes aura notifié à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa constitution.

2. Elle aura une durée de validité de dix ans et sera prorogée par tacite reconduction pour une nouvelle période de dix ans, à moins qu'une des Parties contractantes ne l'ait dénoncé au moins six mois d'avance.

3. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, la présente Convention s'applique uniquement au territoire du Royaume en Europe.

Fait à La Haye, le 14 novembre 1984, en double exemplaire, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Belgique :

F. BAEKELANDT.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

M. H. van den BROEK.
M. van AMELSVOORT.